

Nužnost izravne demokracije

Osim u pukoj prirodi kapitalizma i Države, jedan od razloga zašto smo dovedeni do situacije da danas moramo prosvjedovati leži i u sustavu studentskog predstavljanja. Odluke koje Vlada provodi nisu donesene uz suglasnost studentske populacije, niti postoji struktura studentskog odlučivanja koja bi bila legitiman studentski predstavnik.

Kako bi se stvorio privid legitimnosti i konsenzusa, stvoreno je 1996. studentsko parlamentarno tijelo – Studentski Zbor. Na Sveučilištu, kao i u Državi, zastupnička demokracija služi da se pokuša dati privid legitimnosti nečemu što nikako ne može biti legitimno – hijerarhiji, samovolji i prisili. Studentski Zbor je tampon zona između studentske baze dolje i Vlade gore, sigurnosni ventil studentskog gnjeva, kočnica slobodnom razvoju studentskih inicijativa i direktno-demokratskog sustava studentskog organiziranja. Studentski zbor je rasadnik političara-

karijerista i aparatčika.

Sigurni smo da u Studentskom Zboru ima čestitih ljudi, nekolicinu i poznamo, no bilo je također i širokogrudnih robovlasnika i dobrodušnih apsolutista. Problem sa Zborom je strukturalne prirode.

Mreža anarhosindikalista/kinja se zalaže za izravnu, participativnu demokraciju – svi studenti s godine šalju delegate na vijeće odsjeka, odnosno fakulteta, te Sveučilišta, pri čemu je funkcija delegata tek da glasuje onako kako je odlučila razina koja ga je poslala, te da je povratno obavještava. Delegati su kratkih mandata i smjenjivi u svakom trenutku, a studentska vijeća (godine, odsjeka, fakulteta) sastaju se redovno, jednom ili više puta mjesečno. Odgovornost delegata bazi od presudne je važnosti u pregovorima s Vladom, jer se time onemogućuje da predstavnik djeluje na

svoju ruku, a protivno volji studenata, prihvaćajući Vladin prijedlog „nagodbe“.

Oni koji odbacuju ovu ideju zbog „studentske nezainteresiranosti“ koju argumentiraju neizlaskom studenata na izbore za Studentski zbor – griješe. Studenti ne izlaze na izbore za SZ iz istog razloga iz kojeg i šira populacija ne izlazi na parlamentarne ili predsjedničke izbore – radi se o intuitivnom preziru, odnosno o svijesti da time ništa u njihovim životima neće promijeniti, da će ostati jednako zaobiđeni u svim bitnim odlukama. Tu kulturu pasivnosti i cinizma vladajuća klasa oduvijek i brižno uzgaja, a farsa parlamentarne „demokracije“ je sveudilj perpetuirana.

Ukoliko se studenti ne ustroje direktno-demokratski i time se ne nametnu kao nezaobilazan faktor za ne samo studentska nego i šira društvena pitanja, bit će zauvijek osuđeni na ovakve prosvjede koji ovise o šaćici idealističnih organizatora čije studiranje trpi zbog njihovog angažmana, a takvi prosvjedi su uglavnom prožeti osjećajem zakašnjelosti i uzaludnosti, te ih većina samih prosvjednika prešutno shvaća tek kao simboličnu gestu.

Energiji s ovog današnjeg skupa ne smijemo dozvoliti da se raspline, već je moramo usmjeriti na organiziranje studentskih skupova na kojima će biti odlučeni daljnji koraci u pritisku na Vladu te izabrani/izabirani pregovarački delegati. Pozivamo svakog sudionika i sudionicu ovog prosvjeda na uključivanje u organizaciju otpora, te na ustrajnost i borbenost koje će nam trebati u nastavku borbe za besplatno obrazovanje, borbenost i ustrajnost koje se neće krzmati poduzeti ni radikalne korake poput blokiranja fakulteta i što god već bude potrebno za ostvarivanje cilja – besplatnog školovanja!

Jer uvođenje školarina je svinjarija koja ničim ne može biti opravdana. Uzmicanje pred Kapitalom mora konačno prestati! Borba za besplatno školstvo samo je jedna od fronti klasnog rata pred kojim ako stišćemo oči činimo to samo na svoju štetu, štetu naše djece i eko-sustava Planete.

Mreža anarhosindikalista i anarhosindikalistkinja – MASA
www.masa-hr.org

